

VATICINIUM NAHUMI
LATINE ET FENNICE REDDITUM,
NOTISQUE ILLUSTRATUM.

CUJUS PART. I.

VENIA AMPL. FAC. PHILOS. IN IMP. ACAD. AB.

PUBLICÆ CENSURÆ SUBJICIUNT

MAG. JOH. ADAMUS EDMAN,
Theol. Lic. Adj. nec non Past. Sem. Theol.

ET

GUSTAVUS MAGNUS NORDSTRÖM,
Stipendiarius Publicus, Wiburgensis.

In Audit. Theol. die XXII Junii MDCCCXVIII.

h. a. m. f.

ABOÆ, Typis Frenckellianis.

Inde ab eo tempore, quo Philologiæ sacræ in deliciis esse cœpit studium, apud nos quoque in lucem prodiisse in hac eadem scientia pericula, quæ parum aut nihil fere eruditorum, vel sagacissimorum, conatibus cedant, mirari haud subit. At miramur tantomagis perpaucos nostratum huc usque in sublimioris Critices, puriorisque Biblicæ Exegeſeos luce versioni quoque librorum sacrorum Fennicæ spargendæ fuisse occupatos.

Absit tamen, ut viros ingenii & eruditionis laude maxime inclytos, qui in libris sacris Fennico idiomate vertendis edendisque operam collocarunt eximiam, suis defraudemus meritis. Pace itaque fruaris jucunda, ad cœlestes regiones jamdiu profecte, MICHAËL AGRICOLA ^{a)} ,

A

Ver-

^{a)} Ne rivulos consecutari cogatur aliquis, sed ipsum videat fontem, unde illa, quæ primas Bibliorum sacrorum Versiones Fennicas concernant, hausta sunt, jam afferre lubet

Versionis Bibliorum sacerorum Fennicæ Patens. Tu enim,
in

verba Viri quondam Nostratis. totius Svecanæ Ecclesie
Supremi Præfetti, Inclytissimi C. F. MENNANDRI, ex
oratione Ejus Synodali Vta mense Septembri 1775
Aboæ habita, quæ adhucdum in Bibliothecæ Academicæ
repositoriis in Manuscripto servatur:

"Quo densiores ævo Pontificio regioni nostræ incum-
bebant tenebrae, eo latior erat oriens demum repurgatæ
religionis aurora. Et quo serius ad Christianismum con-
versa est Finnia, eo citius & avidius reformata sacra ar-
ripuit. Magnitudo beneficii hujus divini sancta recolenda
est memoria, quod brevissimo tempore sine cæde & san-
gvine immo absque turbis ullis alibi diu grassantibus ido-
lomaniaæ Pontificiæ facta fuerit penes nos expurgatio, atque
doctrina Christiana, ante fœdissime corrupta, pristino nito-
ri restituta, nosque ab erroribus ad veritatem, a corrupte-
lis morum ad sanctiorem vitæ usum feliciter translati."

"Post Deum & Regem Gustavum Primum hoc in
acceptis referendum est Episcopo MARTINO SKYFFE, qui
ut erat pietate conspicuus & propagator veri cultus Dei,
ita de juventutis institutione in scientiis & sincera reli-
gione maximam gerebat curam. Cum vero domi obtine-
ri non posset talis eruditio, juvenes eximiæ indolis ad
exteras ablegavit Academias, præcipue Wittebergensem,
quibus ereditibus Episcopatus, qui eum in finem ipsi a
Rege reliqui erant, studiorum subsidia contulit. Octo hi
erant nimirum MICHAËL AGRICOLA & PAULUS JUSTEN,
qui post alia officia facti sunt Episcopi Aboënses. ERICUS
HARKEFÆUS, qui Viburgensis, CANUTUS JOHANNIS & GRE-

in misera illa Ecclesiæ conditione, qua doctrina salutaris
A 2 su-

GORIUS TEIT, primum Rectores Scholæ deinde Pastores Aboënses, MARTINUS TEIT, cui Principum regiorum juniorum informatio credebatur, quique Holmiæ vitam finiit; SIMON denique HENRICI Viburgius & THOMAS FRANCISCR, quibus diuturna non contigit vitæ usura. Hi solida eruditione instructi & laurea Magisterii decorati domum redeuntes, felicem operam in vinea Domini ab humanis traditionibus aliisque errorum sordibus repurganda, inque instituenda pube scholastica & cœtu ecclesiæ sedulo navarunt. Primus tamen Evangelicus Finniæ Doctor fuit Mag. PETRUS SERKILAX, qui inde ab anno 1522 reformationi Scholæ & Ecclesiæ incubuit & a quo nonnullos superius adductorum jam ante abitum in Germaniam de ejus necessitate fuisse convictos, est perquam probabile. Horum omnium sedulitate factum est, ut jam tempore Skyttiano in tota Finlandia corrueret Papismus, monasteria suis viduata Fratribus & Sororibus vacua relinquerentur & missæ privatae fuerint abolitæ, unacum aqua lustrali, cinerum & palmarum consecratione, oleo & chrismate, reliquoque superstitionis apparatu. Cantus denique ecclesiasticus fuit immutatus & primam missam lingua materna in templo Aboënsi celebravit Sacristanus LAURENTIUS CANUTI, cujus exemplum paullo post, intercedente Regio mandato, omnes reliqui ecclesiarum Ministri sequebantur."

"Dum ita, sublatis fabulis & figuris humanis, Evangelii doctrina mira indies incrementa acquireret, necessarium erat, ut Sacra Biblia auditoribus in manus traderentur, ne fide amplius carbonaria, sed propria convictione

superstitionibus in cultu, erroribus in dogmatibus, cor-
ru-

niteretur eorum religio, jam itaque sollicita extendebatur
cura ad transferendos in lingvam Fennicam libros Biblicos
alique ædificationi inservientia scripta vulganda. De re
adeo necessaria antea vix fuit cogitatum. Reperimus qui-
dem libros binos Macchabæorum, Judith, Ester & Ruth
in cœnobio Nådendalensi, opera Fratris JONÆ BUDHA
fuisse 1484 in Svecicum idioma translatos; sub initiis Re-
formationis 1524 injunctum quoque legimus clero Finnico,
ut e Novo Testamento epistolas ad Thessalonicenses & Ti-
motheum habitu Svecano induerent. Sed Finnicæ Ver-
sionis alicujus libri Scripturarii toto œvo Pontificio nec
vola nec vestigium comparet."

"Integrum Novum Testamentum Finnlice edebatur
1548 Holmiæ apud AMUNDUM LAURENTI in 4:o. Sequi-
tur translator Lutheri Versionem, ejusque servat librorum
Præfationes. Addidit vero Hieronymi vitas Sanctorum
Scriptorum. Dictum 1 Joh. V: 7. de tribus in cœlo te-
stibus, quod in primis Novi Testamenti editionibus omi-
serat Lutherus, heic additum reperitur. Nullam prima
Finnica editio facit versuum distinctionem; addit vero
locis difficilioribus nonnullis vel in fine capitum, vel in
margine breves observationes, ubi etiam loca aliqua pa-
rallela citantur. Præterea simillimum est hoc Novum
Testamentum, typos quod spedat, isti Svecano, quod bien-
nio post vel 1550 ex eadem officina prodiit. Plures ta-
men figuræ ligno incissæ adsunt in Finnico, & in Svecano
desiderantur observationes, quas vel e Lutheri editionibus
sumsit vel ipse addidit Finnicus interpres. Loca parallela
interdum plura, interdum pauciora adduxit, quam Lu-
therus, aut Sucus translator."

ruptelis in moribus perquam foedata erat, puram & in-
con-

"Postquam Versor generali præfamine ostenderat utilitatem & necessitatem translationis Scripturæ Sacræ in lingvam vulgarem, brevem consignat historiam de initiis & propagatione Christianismi in Finlandia. Demum indicat se inter plures dialectos in vasta hac regione adoptasse eum dicendi & scribendi morem, qui circa Aboam est usitatus."

"Auctor Versionis hujus Novi Testamenti, qui & aliis laboribus, ut mox videbimus, de ecclesia Finnica, egregie est meritus, fuit Mag. MICHAËL AGRICOLA natus in Nylandiæ Parœcia Pernoënsi & villa Torsby, unde etiam se interdum Agricolam Torsbium appellat. Rediit ille Witteberga cum litteris Lutheri ad Regem Gustavum commendatitiis, quibus eum, licet annis juvenem, eruditione tamen & vita maturum, adeoque aptissimum ecclesiæ servitio testatur. Constitutus mox est Aboënsis Ludi-moderator, deinde Episcopi Coadjutor, & demum, ceu jam indicavimus, ejus Successor. Redux e legatione Muscovitica anno istius Seculi 57 obdormivit."

"Supersunt litteræ Agricolæ hujus ad Superintendentem GEORGIUM NORMANNUM, datæ die 11 Dec 1543 quibus efflagitat, ut suo consilio Regem permovereat non modo ad permit-tendam Novi Testamenti Finnici editionem; sed etiam ad concedendos alicujus mediocris Præbendæ Aboæ vacantis redditus, ad opus hoc tam piū tam necessarium promovendum. Queritur deinde de permolesta sua provincia, qua pueros, indomita ista animalia, ad aliquam bonam eruditionis frugem perducere tenebatur. Bonam etiam juventutis partem, quæ in litteris aliquantum profecit, nunc animum

contaminatum verbum divinum, non solum e limpidis.
fi.

a Musis ab alienasse perhibet, propter incertum quendam rumorem, quasi ministrorum ecclesiæ reditus essent nimis circumcidendi, neque honos ullus bonis artibus virisque pii relinquendus. An nova alio a huic operi edendo subsidia acceperit, ignoro; id invenio, sortem ejus jam antea fuisse satis lautam. Nam præter salaryum Rectoris Scholæ possedit reditus non St Laurentii modo, sed etiam St. Bartholomæi, altaris præbendarum, & insuper alia aliqua ad præbendas non spectantia stipendia."

²"1549 ex eadem officina, curante nostro AGRICOLA, prodiit Finnicæ Historia Passionis, resurrectionis & ascensionis in cœlum Servatoris Nostri, e quatuor Evangelistis collecta, & 1551 lucem videt Psalterium Davidis Finnicum. Refert in Chronico suo Episcoporum JUUSTEN, eos fuisse primos hujus versionis natales, quod is, qui tum Rectoratu Aboënsi fungebatur, scholasticis pro exercendo stilo interdum exhibuerit Psalmos Davidicos, in Finnicam Lingvam transferendos, quam versionem ipse postea adjuvit & correxit, & AGRICOLA quoque, antequam edetur, sine dubio emendavit. Sequitur hæc translatio Lutheri & Svecanam versionem. Præter præfamen de Psalterii indole & usu, adest aliud AGRICOLE runis Finnicis consignatum, quo hortatur & doctores & auditores ad diligentem Psalmorum lectionem, & deinde miserrimum hujus regionis statum sub paganismo & Papismo exponit. Demum perhibet, hanc versionem fuisse factam in ædibus divi Laurentii, quo nomine itaque Schola vetus, ubi jam est Academiæ Laboratorium Chemicum & Theatrum Anatomicum (juxta Templum Cathedrale versus orientem

simis Novi Testamenti, verum Israëlis quoque, qua partem, fontibus haurire omnium primus Fennones docuisti. Tu quidem nostris Auctor atque Iustor fuisti, ut suis uterentur oculis, suoque judicio in salutis atque fidei norma examinanda. Hinc omnia quotquot supersint secula, Te, potissimum, qui omnis culturæ in Patria cara jeceris fundamenta, pia utique recolent memoria; neque mi-

jam abolidum) illo tempore veniebat. Mentionem simul facit Fili sui *Christiani*, qui postea Episcopatui Estoniæ admovebatur, quem vero hinc colligimus Scholam Aboensem frequentasse, cum hujus translationis Psalterii ibi primæ ducerentur lineæ."

"Eodem anno & loco per indefessam curam AGRICOLÆ, typographiam relinquenter partes aliquæ e Mose & Prophetis collectæ: Weisut ja ennuixit Moseren Laista ja Profetaista uloshaetut. Præfatio versibus Finnicis consignata svader, quod, quandiu paupertas obstabat editioni integrorum Bibliorum, medulla Scripturæ contentos esse deceat, indeque, ut apes e floribus mel compor tant, nutrimentum animabus colligere.

"Tres postremi minores Prophetæ sequenti anno 1552 ex eadem typographia, cura AGRICOLÆ, habitu Fin nico prodierunt, una cum doctrina Mosaica de gradibus prohibitis, benedictione quoque & maledictione. Antecedit prolixior præfatio metrica, de Spiritualibus & temporalibus beneficis divinis, addita ad eorum genuinum & gratum usum exhortatione." Cfr Annot. Cel. H. G. PORTHAN ad M. P. JUUSTEN *Chronicon Episcoporum Finlandensium* p. 735. *sqq.*

minus laudes tuas decantabunt quotquot vel olim Fennicis faveant litteris. Laudet se Philosophus, suisque pro vero stabiliendo & divulgando glorietur conaminibus, at vel sera confitebitur posteritas, nos, quicquid in litteris profecerimus, Oraculis debere divinis. Omnes enim decet Εὐχαριστεῖν τῷ πατέρι τῷ ἵκανωσαντὶ ἡμῖν εἰς τὴν μεριδὰ του πληρὸς τῶν ἀγίων εἰς τῷ Φωτὶ. — Neque omnino Vesta ISAACE ROTHOVI, ÆSCHILLE PETRÆE, MARTINE STODI, HENRICE HOFFMANN, atque GREGORI MATTHÆI b), nomina, in

- b) Digna sunt, quæ hic legantur, verba Viri jam laudati: "Sed his rivulis extingvi non potuit sitis incolarum, integrorum Bibliorum in lingvam suam maternam translationem summopere desiderantium, ad quod opus pium promovendum Clerus Fennicus in Synodo certas mensuras frumenti annuatim pendendas obtulit. Demum in Comitiis Holmensibus 1636 his desideriis Status Regni annuerunt & datae sunt die 10 Aprilis 1638 regiæ litteræ ad Episcopum ROTHOVIUM de isto negotio, ut nimirum versio Fennica Sacrae Scripturæ, per Viros ad id negotium idoneos, quos denominaverat Consistorium, propediem adornaretur, & opere typographica in publicum prodiret. Illa vero translatoribus sanciebatur lex, ut in iis omnibus, quæ vel privato quorundam labore jam erant versa, vel eorum opera vertenda, lingvas Originales & Lutheri postremam versionem consulerent, utque simul puritatem Stili Fennici sectarentur, ita ut simili filo decurreret tota versio & in omnibus provinciis probe intelligi posset. Director operis, sub inspectione Episcopi, constituebatur Archipræpositus ÆSCHILLUS PETRÆUS, Versores vero Mag. MARTINUS STODIUS, Lector Gymnasii Aboënsis, HENRICUS HOFFMANUS, Præpositus & Pastor in Mascu, atque GREGORIUS